

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάγεται από την ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση κανόνων δημοσίου συμφέροντος σχετικά με την υλοποίηση και τις λειτουργίες του .eu τομέα ανωτάτου επιπέδου και τις αρχές που διέπουν την καταχώριση⁽¹⁾, ότι υφίσταται δικαίωμα, υπό την έννοια της διάταξης αυτής, ακόμη και

α) όταν το σήμα έχει καταχωριστεί χωρίς πρόθεση χρησιμοποίησής του για προϊόντα ή υπηρεσίες, αλλά με μόνο σκοπό να αποκτηθεί η δυνατότητα να υποβληθεί κατά την πρώτη φάση της σταδιακής καταχώρισης αίτηση καταχώρισης ενός ονόματος τομέα που συμπίπτει με μια —διατυπωμένη στα γερμανικά— έννοια γένους;

β) όταν το σήμα, στο οποίο στηρίζεται η καταχώριση του ονόματος τομέα και το οποίο συμπίπτει με μια —διατυπωμένη στα γερμανικά— έννοια γένους, διαφέρει από το όνομα τομέα κατά το ότι το σήμα περιέχει ειδικούς χαρακτήρες, οι οποίοι απαλείφθηκαν από το όνομα τομέα, μολονότι θα μπορούσαν να μεταγραφούν, και των οποίων η απάλειψη έχει ως αποτέλεσμα ότι το όνομα τομέα διαφέρει από το σήμα κατά τρόπο που να αποκλείεται οποιοσδήποτε κίνδυνος σύγχυσης;

2) Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 την έννοια ότι υφίσταται έννομο συμφέρον μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 21, παράγραφος 2, στοιχεία α' έως γ';

Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα αυτό:

3) Υφίσταται έννομο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 ακόμη και στην περίπτωση που ο κάτοχος του ονόματος τομέα προτίθεται να χρησιμοποιήσει το όνομα αυτό, το οποίο συμπίπτει με μια —διατυπωμένη στα γερμανικά— έννοια γένους, για μια διαδικτυακή πύλη που αφορά ένα σχετικό πεδίο;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο υπ' αριθ. 1 και στο υπ' αριθ. 3 ερώτημα:

4) Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 την έννοια ότι μόνο οι περιπτώσεις που απαριθμούνται στα στοιχεία α' έως ε' θεμελιώνουν την ύπαρξη κακής πίστης, υπό την έννοια του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004;

Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα αυτό:

5) Υπάρχει κακή πίστη, υπό την έννοια του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004, ακόμη και στην περίπτωση που το όνομα τομέα καταχωρίστηκε κατά την πρώτη φάση της σταδιακής καταχώρισης βάσει σήματος το οποίο συμπίπτει με μια —διατυπωμένη στα γερμανικά— έννοια γένους και το οποίο ο κάτοχος του ονόματος τομέα απέκτησε με μόνο σκοπό να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει την αίτηση καταχώρισης του ονόματος τομέα κατά την πρώτη φάση της σταδιακής καταχώρισης και επομένως να προκαταλάβει τους άλλους ενδιαφερόμενους και, ενδεχομένως, ακόμη και τους κατόχους δικαιωμάτων επί του διακριτικού σημείου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 162, σ. 40.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 29 Δεκεμβρίου 2008

(Υπόθεση C-582/08)

(2009/C 69/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και M. Afonso)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, αρνούμενο την επιστροφή του φόρου επί των εισροών για ορισμένες πράξεις που πραγματοποίησαν υποκείμενοι στον φόρο μη εγκατεστημένοι στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 169, 170 και 171 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, και από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της δέκατης τρίτης οδηγίας 86/560/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στον φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι σε έδαφος της Κοινότητας·

— να καταδικάσει Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, της δέκατης τρίτης οδηγίας ΦΠΑ δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει την επιστροφή του ΦΠΑ που βαρύνει τα αγαθά και τις υπηρεσίες που χρησιμοποιήθηκαν για τις ασφαλιστικές και χρηματοπιστωτικές εργασίες του άρθρου 17, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ⁽³⁾. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή φρονεί ότι η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο καθόσον δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα επιστροφής του εν λόγω ΦΠΑ στους υποκείμενους στον φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 326, σ. 40.

⁽³⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.